

Enskild motion

Motion till riksdagen: 2014/15:544

av Anders Ahlgren och Helena Lindahl (C)

En andra chans för företagare

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att företagare som är nära obestånd eller har gått i konkurs kan behöva bättre förutsättningar än i dag för att komma igenom en kris och få en andra chans.

Motivering

Sverige behöver fler företag och framförallt fler småföretag.

Regeringen arbetar mycket aktivt med att förbättra villkoren för företagen. Det handlar självfallet om att skatter och avgifter av olika slag är avpassade så att företagens konkurrenskraft är stark relativt andra länders företag. Alliansregeringen har också varit mycket aktiv med att förenkla regelverken för företagen.

En viktig faktor, som kan förbättras, är att stat och myndigheter har en generösare inställning än idag till att seriösa entreprenörer och företagare som misslyckats ska kunna få en andra eller tredje chans.

Sverige har sin lutherska tradition och sin jantelag som kan leda till överdrivet restriktiva regler för att driva företag och för att kunna komma igen efter en konkurs. I andra länder är det vanligen större möjligheter att vid obestånd hitta flexibla lösningar via t ex ackord och även för att kunna få chanser att starta om. Det behövs fler som vill eller kan starta företag i dagens Sverige, och det gagnar hela samhället om de som har affärsidéer och drivkraft inte i onödan förhindras att pröva sina vingar. Det ligger i

själva företagandets natur att det handlar om betydande risk och att det kan misslyckas och företaget går i konkurs.

Vi är övertygade om att det som driver en person att starta företag i många fall är drömmen om att förverkliga en idé eller den frihet det innebär att vara sin egen. Den blivande företagaren väger dessa fördelar mot de risker det innebär att vara egen företagare. Riskerna är förstås att företaget inte går bra och att detta drabbar företagaren ekonomiskt genom mindre lön och i värsta fall konkurs, risker som en anställd inte har på samma sätt. För att få fler att starta eget företag bör man i varje fall se till att företagaren inte drabbas mer än nödvändigt vid en eventuell konkurs.

En konkurs kan utlösas helt oförskyllt genom att en stor kund inte betalar en faktura eller genom plötsliga ändringar på marknaden. Staten betalar varje år advokater stora belopp för att de i egenskap av konkursförvaltare noga skall utreda bakgrunden till en konkurs och om det förekommit några oegentligheter vid konkursen. Dessa utredningar är för vissa branscher delvis bortkastade pengar, för oavsett vad dessa konkursförvaltare kommer fram till blir företagaren som gått i konkurs under lång tid förhindrad att starta ett nytt företag. Genom myndigheters praxis har detta inneburit att företagaren drabbas av ett tidsmässigt obestämt faktiskt näringsförbud som kan vara längre än om han dömts till näringsförbud på grund av brott. Detta leder till att företagaren inte längre kan verka i sitt yrke, och därmed försvåras eller i vissa fall omöjliggörs hans möjligheter att försörja sig. Detta är i många fall inte rimligt och bidrar till att hämma nyföretagandet.

Det finns också exempel på att t ex Skatteverket är överdrivet nitiska med att till varje pris kräva in skatteskulder, även om detta skulle försätta företaget i konkurs, när alternativet hade varit att företaget med en rimlig avbetalningsplan skulle ha lyckats att komma på fötter igen. Här finns mycket tydliga exempel på sådant fyrkantigt agerande från Skatteverket som inneburit att både staten/skattebetalarna och företagaren blivit förlorare.

Lagar som bestraffar företagare för att de går i konkurs eller som förvärrar deras ekonomiska belägenhet efter en konkurs, även om konkursförvaltarens utredning visar att inga brott förekommit vid konkursen, måste omprövas. Ett flexiblare agerande från inblandade myndigheter skulle ge företagaren bättre möjligheter att långsiktigt säkerställa företagets överlevnad.

Anders Ahlgren (C)

Helena Lindahl (C)